

Dosarul nr.2ra-1037/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. : M. Murguleț)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zagurenco Alexandru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zagurenco Alexandru
împotriva lui Grigoraș Constantin, Sagaidac Irina, Cernetchi Valeriu și Agenția Servicii
Publice privind repararea prejudiciului material cauzat,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021 prin care s-a
respins apelul declarat de Zagurenco Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Buiucani din 18 mai 2018,

c o n s t a ț ă :

La 01 noiembrie 2006, Stanislav Morarenco a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Valerii Cernetchi și Ludmila Cernetchi privind declararea nulă a
contractului de vânzare-cumpărare din 25 iunie 2003, autentificat și înregistrat cu nr.
4897, încheiat între Morarenco Stanislav și Cernetchii Valeriu în privința
apartamentului nr. XXX situat pe adresa mun. Chișinău str. I. Pelivan, XXX.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 ianuarie 2007, a fost
declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 4897 din 25 iunie 2003 încheiat între
Morarenco Stanislav și Cernetchi Valeriu a apartamentului nr. XXX din str. I. Pelivan,
XXX mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2007, a fost admis apelul declarat
de Cernetchii Valeriu, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10
ianuarie 2007 și remisă cauza spre rejudecare.

Prin cererea din 31 iulie 2007 a fost solicitată schimbarea părților în proces, cu
examinarea cauzei înaintată de Stanislav Morarenco, prin intermediul succesoriului în
drepturi Victoria Zagurenco.

Prin încheierea din 10 octombrie 2007, a fost înlocuită partea în proces cu
succesorul ei în drepturi, înlocuind reclamantul Stanislav Morarenco cu Victoria
Zagurenco.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 iunie 2011, a fost
admisă cererea Victoriei Zagurenco.

S-a considerat lovit de nulitate absolută contractul încheiat la 25 iunie 2003 între Stanislav Morarenco și Valeriu Cernețchi privind vânzarea-cumpărarea apartamentului nr. XXX situat pe str. I. Pelivan, XXX mun. Chișinău, înregistrat cu nr. 4897, la notarul Rodica Semionov.

La 19 martie 2012, Zagurenco Alexandr a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Grigoraș Constantin, Sagaidac Irina și Cernețchi Valeriu, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău privind declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare și evacuarea forțată din spațiul locativ litigios.

La 10 octombrie 2014, Grigoraș Constantin a depus cerere de revizuire, prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 14 iunie 2011.

Prin încheierea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2015, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Grigoraș Constantin, casată hotărârea judecătoriai Buiucani din 14 iunie 2011.

Prin încheierea Judecătoriai Buiucani din 06 octombrie 2016, au fost conexeate într-o singură procedură, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Stanislav Morarenco, prin intermediul succesorului în drepturi Victoria Zagurenco împotriva lui Valerii Cernețchi și Ludmila Cernețchi privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, cu cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zagurenco Alexandr (succesor în drepturi a reclamantei Zagurenco Victoria) împotriva lui Grigoraș Constantin, Sagaidac Irina, Cernețchi Valeriu și Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău privind declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare și evacuarea forțată din spațiul locativ litigios, fiind atribuit nr. 2rh-9/15.

În cadrul examinării cauzei în fond, Zagurenco Alexandr și-a modificat pretențiile, indicând în calitate de copârâți pe Sagaidac Irina, Cernețchi Valeriu și Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău.

În motivare a invocat că, în urma prezentării în cadrul ședinței de judecată a dosarului cadastral al imobilului litigios, a stabilit că, la dosar era anexată și cererea depusă de Victoria Zagurenco din 27 iunie 2007 către Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău prin care ultima a solicitat organului cadastral de a nu întreprinde careva acțiuni privitor la imobilul din str. Pelivan, XXX din motivul aflării imobilului în litigiu.

Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a ignorat cererea și nu a efectuat înscrierea în Registrul bunurilor imobile și ca urmare, a cauzat reclamantului un prejudiciu material.

Prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 02 februarie 2018, a fost admisă cererea lui Zagurenco Alexandr, înaintată prin intermediul avocatului Malanciuc Ion și s-a încetat procesul civil nr. 2rh-39/16, intentat la cererea de chemare în judecată depusă de Zagurenco Alexandr, în calitate de succesor în drepturi al Victoriei Zagurenco, împotriva lui Grigoraș Constantin, Sagaidac Irina, Cernețchi Valeriu și Agenția Servicii Publice privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, evacuarea forțată din spațiul locativ litigios și repararea prejudiciului material cauzat, în partea pretențiilor înaintate împotriva lui Grigoraș Constantin, Sagaidac Irina și Cernețchi Valeriu.

În cadrul examinării acțiunii în fond Zagurenco Alexandru, succesor în drepturi al Victoriei Zagurenco și avocatul său Malanciuc Ion au solicitat admiterea acțiunii concretizată, încasarea din contul Agenției Servicii Publice a sumei de 24000 euro cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 mai 2018, cererea lui Zagurencu Alexandru către Grigoraș Constantin, Sagaidac Irina, Cernetchi Valeriu și Agenția Servicii Publice privind repararea prejudiciului material cauzat s-a respins, ca fiind tardivă.

Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut că, Zagurencu Alexandru a depus cererea de chemare în judecată în decembrie 2017, atunci când de fapt, dreptul încălcat pretins s-a născut la 27 iunie 2007, data adresării Victoriei Zagurencu către Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Perioada în interiorul căreia Zagurencu Alexandru, succesor în drepturi al Victoriei Zagurencu, prin intermediul avocatului său Malanciuc Ion, putea să-și apere dreptul încălcat, este 27 iunie 2007-27 iunie 2010, pe când cererea concretizată a lui Zagurencu Alexandru, succesor în drepturi al Victoriei Zagurencu, prin intermediul avocatului său Malanciuc Ion, prin care pretinde încasarea prejudiciului material cauzat prin neînregistrarea cererii înaintate de Victoria Zagurencu la 27 iunie 2007 către Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, în prezent Agenția Servicii Publice, prin care a solicitat de a nu înregistra careva tranzacții cu apartamentul nr. XXX situat pe str. I. Pelivan, XXX mun. Chișinău, a fost depusă abia în luna decembrie 2017.

Instanța a constatat că, termenul general de prescripție pentru înaintarea acțiunii în judecată a început la 27 iunie 2007 și a expirat la 27 iunie 2010.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 mai 2018, Zagurencu Alexandru a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 mai 2018, și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021, s-a respins cererea de apel depusă de Zagurencu Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 mai 2018.

La 20 aprilie 2021, Zagurencu Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2021 solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare, în instanța de apel.

În motivare a indicat că, nu este de acord cu soluția instanței ierarhic inferioare.

Examinând cauza instanța de apel a încălcat normele de drept procesual, în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată în fond și o parte din actele procesuale.

De asemenea, examinând apelul instanța a aplicat greșit normele de drept material, greșit fiind aplicate prevederile art. 271 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019), deoarece prezenta acțiune a fost depusă în instanța de judecată în anul 2006.

Recurentul a indicat că, cursul prescripției extinctive a fost întrerupt conform art. 277 din Codul civil, iar în temeiul art. 60 din Codul de procedură civilă și a concretizat pretențiile, solicitând în locul apartamentului valoarea acestuia.

Concretizarea pretențiilor prin exprimarea bunului revendicat în formă bănească nu înseamnă pretenții esențialmente noi, ci tot aceleași pretenții patrimoniale din același obiect, doar că exprimate în bani.

La caz, bunul în litigiu, era pentru recurent pierdut, or recuperarea acestuia de la actualii proprietari era imposibilă. Acest fapt a determinat obiectiv înaintarea pretenției de compensare a valorii bunului în litigiu.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 09 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 42, Vol. V, instanța de apel a comunicat participanților la proces decizia motivată la 10 martie 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 20 aprilie 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 31 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat de către intimatul Grigoraș Constantin, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 64, iar corespondența expedită intimaților Cernețchi Valeriu, Cernețchi Ludmila și Sagaidac Irina, a fost returnată instanței cu mențiunea nereclamat, (f.d. 65-67 Vol. V).

Până la data examinării recursului intimații referință nu au depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Zagurenco Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Zagurenco Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari